

**GHIDUL
CRESCĂTORULUI PRIVIND
PROTECȚIA ȘI
BUNĂSTAREA PUILOR DESTINAȚI
PRODUȚIEI DE CARNE ÎN FERMĂ ȘI
ÎN TIMPUL TRANSPORTULUI**

CUPRINS:

Baza legală.....	3
Sfera de aplicare.....	4
Cerințe minime obligatorii pentru toate exploatațiile de pui de carne.....	5
Cerințe suplimentare pentru exploatațiile de pui de carne care utilizează densitatea de 39 kg/m ²	7
Cerințe suplimentare pentru exploatațiile de pui de carne care utilizează densitatea de 42 kg/m ²	8
Hrănirea și adăparea.....	9
Personalul.....	10
Evidențe.....	11
Echipamente mecanice și automate.....	13
Parametrii de microclimat.....	14
Inspecțiile	17
Prinderea, încărcarea și transportul păsărilor.....	18
Metode de ucidere a puilor în adăpost.....	21
Mutilări.....	22

BAZA LEGALĂ

- 1) Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor, cu modificările și completările ulterioare;

- 2) Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2010 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne, care reprezintă transpunerea Directivei 2007/43/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de stabilire a normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne;

- 3) Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 75/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor de fermă, care reprezintă transpunerea oficială a Directivei Consiliului 98/58/CE privind protecția animalelor de fermă;

- 4) Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2012 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește standardele minime privind protecția păsărilor în fermă și în timpul transportului

- 5) Regulamentul Consiliului 1099/2009/CE privind protecția animalelor în momentul uciderii

6) Regulamentul Consiliului 1/2005/CE privind protecția animalelor în timpul transportului

SFERA DE APLICARE

Prevederile Ordinului ANSVSA nr. 30/2010 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea normelor minime de protecție a puilor destinați producției de carne se aplică tuturor puilor destinați producției de carne, cu excepția:

- a) exploatațiilor cu mai puțin de 500 de pui;
- b) exploatațiilor în care sunt crescuți doar pui pentru reproducție;
- c) stațiilor de incubație;
- d) puilor crescuți în adăpost în sistem extensiv și puilor crescuți în aer liber, prevăzuți la lit. b), c), d) și e) din anexa IV la Regulamentul Comisiei nr. 1.538/91/CEE de stabilire a normelor metodologice pentru aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1.906/90 al Consiliului privind unele norme de comercializare a păsărilor din curte, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 143 din 7 iunie 1991; și
- e) puilor crescuți în mod ecologic în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2.092/91 al Consiliului privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acesteia pe produsele agricole și alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 198 din 22 iulie 1991.
- f) exploatațiilor care cresc puii coquelet. Această categorie de pui se sacrifică la mai puțin de 28 de zile, la o greutate medie de 400-450 grame, cu maxim de 750 grame.

În cazul exploatațiilor care au și loturi reproducătoare și loturi destinate consumului, normă sanitară veterinară se aplică loturilor destinate consumului; răspunderea principală pentru bunăstarea animalelor revine proprietarului sau deținătorului de animale

CERINȚE MINIME OBLIGATORII PENTRU EXPLOATAȚIILE DE PUI

DESTINAȚI PRODUCȚIEI DE CARNE

Toate exploatațiile de pui destinați producției de carne, care utilizează densitatea de creștere de 33 kg/m² trebuie să respecte următoarele:

1. Adăpătorile trebuie poziționate și întreținute astfel încât să se reducă la minimum vărsarea accidentală.
2. Toate păsările trebuie să aibă acces la o cantitate suficientă de apă de o calitate adecvată, recomandându-se ca, din punct de vedere fizico-chimic, nivelul maxim al nitraților - nitriților să nu depășească 100 mg/litru, iar nivelul maxim al nitriților să nu depășească 1 mg/litru.
3. Hrana trebuie să fie disponibilă fie în permanență, fie sub formă de tain, puii neputând sta nehrăniți mai mult de 12 ore înainte de ora de sacrificare prevăzută.
4. Puii trebuie să aibă acces permanent la așternut uscat și friabil la suprafață.
5. Ventilația trebuie să fie suficientă pentru a se evita supraîncălzirea și, după caz, combinată cu sisteme de încălzire pentru a se elimina umezeala excesivă.
6. Concentrația maximă de NH₃ din adăpost nu trebuie să depășească 20 ppm, iar concentrația maximă de CO₂ din adăpost nu trebuie să depășească 3.000 ppm.
7. Nivelul zgomotelor trebuie redus la minim. Ventilatoarele, dispozitivele de distribuire a hranei sau orice alte echipamente trebuie construite, amplasate, manipulate și întreținute astfel încât să genereze cât mai puțin zgomot posibil.
8. Clădirile trebuie dotate cu sisteme de iluminat la o intensitate de cel puțin 20 lucși în timpul perioadelor de iluminare, măsurată la nivelul ochiului păsării, iar suprafața utilizabilă a acestora trebuie iluminată în

proportție de cel puțin 80%. La recomandarea medicului veterinar, poate fi permisă o reducere temporară a intensității luminoase.

9. În termen de 7 zile de la data la care puii sunt instalați în clădire și până la 3 zile înainte de data prevăzută pentru sacrificare, iluminatul trebuie să respecte un ritm de 24 de ore și să includă perioade de întuneric care să dureze minimum 6 ore în total, cu cel puțin o perioadă neîntreruptă de minimum 4 ore, excluzând perioadele de semiîntuneric.

10. Puii crescuți în exploatație trebuie să fie inspectați cel puțin de două ori pe zi. Trebuie să se acorde o atenție deosebită semnelor care indică un nivel scăzut al bunăstării și/sau sănătății animalelor.

11. Puii care sunt grav răniți sau care prezintă semne evidente de tulburări de sănătate, cum sunt cei care prezintă dificultăți la mers, ascită sau malformații severe și care par să sufere, primesc tratament corespunzător sau sunt sacrificați de îndată.

12. Părțile clădirii, echipamentele sau ustensilele care sunt în contact cu puii se curăță și se dezinfectează în întregime după depopularea finală, înainte de introducerea în adăpost a unor loturi noi. După depopularea finală a unui adăpost, se îndepărtează întregul așternut și se asigură alt așternut curat.

Condiții suplimentare pe care trebuie să le îndeplinească toate exploatațiile de pui destinați producției de carne, care utilizează densitatea de creștere de 39 kg/m²

1. Crescătorul de pui comunică autorității competente intenția de a aplica o densitate de populare mai mare de 33 kg/m² greutate în viu. Acesta indică cifra exactă și informează autoritatea competentă cu privire la orice schimbare în aplicarea densității de populare cu cel puțin 15 zile înainte de plasarea lotului în adăpost.

2. Crescătorii de pui păstrează și pun la dispoziție în interiorul unității documentația care descrie în detaliu sistemele de producție și care conține informații cu privire la detaliile tehnice ale adăpostului și ale echipamentelor acestuia, astfel:

a) un plan al adăpostului, care cuprinde dimensiunile suprafețelor ocupate de pui;

b) sistemul de ventilație și, dacă este cazul, sistemul de răcire și de încălzire, inclusiv amplasarea acestora, o schemă a ventilației care detaliază parametrii-țintă ai calității aerului, cum ar fi debitul, viteza și temperatura aerului;

c) informații cu privire la sistemele de hrănire și de adăpare și amplasarea acestora;

d) sisteme de alarmă și sisteme auxiliare în cazul avarierii unui echipament automat sau mecanic esențial pentru sănătatea și bunăstarea animalelor;

e) tipul de pardoseală și așternut utilizat în mod obișnuit.

3. Documentația se pune la dispoziția autorității competente la cerere și se actualizează periodic. În special, se înregistrează inspecțiile tehnice ale sistemelor de alarmă și de ventilație. Crescătorii de pui comunică fără întârziere autorității competente orice modificări ale adăpostului,

echipamentelor sau ale procedurilor susceptibile a influența bunăstarea păsărilor.

4. Crescătorii de pui se asigură că fiecare adăpost ce aparține unei exploatații este echipat cu sisteme de ventilație și, în cazul în care este necesar, cu sisteme de încălzire sau de răcire concepute, construite și exploatate astfel încât:

a) concentrația de amoniac [NH(3)] să nu depășească 20 ppm și concentrația de dioxid de carbon [CO(2)] să nu depășească 3.000 ppm, valori măsurate la înălțimea capetelor puilor;

b) temperatura interioară să nu depășească temperatura exterioară cu mai mult de 3°C, atunci când temperatura exterioară măsurată la umbră depășește 30°C;

c) umiditatea relativă medie măsurată în interiorul adăpostului timp de 48 de ore să nu depășească 70%, atunci când temperatura exterioară este sub 10°C.

Condiții suplimentare pe care trebuie să le îndeplinească Toate exploatațiile de pui destinați producției de carne, care utilizează densitatea de creștere de 42 kg/m²

Față de toate condițiile anterior menționate se vor respecta suplimentar următoarele:

1. În exploatație nu au fost identificate în ultimii 2 ani deficiențe cu privire la cerințele normei sanitare veterinare, pentru aceiași hală monitorizată.
2. Ulterior acordării derogării, se verifică cel puțin 7 loturi consecutive, iar rata cumulativă a mortalității zilnice nu trebuie să depășească 1% + 0,06% înmulțit cu vârsta de sacrificare a lotului, exprimată în zile.

HRĂNIREA ȘI ADĂPAREA

1. Accesul la hrană trebuie să se facă ușor; hrana trebuie să fie în cantitate suficientă; administrarea dietelor trebuie să se facă cu regularitate, respectându-se anumite intervale de timp;
2. Perioada maxima de privare a furajului nu poate depăși 12 ore înainte de abatorizare, sau când medicul veterinar ce inspectează efectivul impune această acțiune;
3. Pentru verificarea sporului mediu zilnic se cântăresc loturi de păsări alese randomizat săptămânal; greutatea se înregistrează și se compară cu tabelul greutateților recomandate;
4. Accesul la apa trebuie să fie continuu, iar apa trebuie să fie proaspătă și potabilă în permanență;
5. Înălțimea adăpătorilor trebuie adaptată în funcție de dezvoltarea corporală a puilor;
6. Modelul adăpătorilor nu trebuie să permită vărsarea accidentală a apei, iar liniile de adapare nu trebuie să fie amplasate lângă cablurile electrice pentru evitarea accidentelor.

PERSONALUL

1. Personalul angajat de către administratorul unității, mai ales cel care desfășoară activități cu animale, trebuie să corespundă din punct de vedere numeric și al pregătirii profesionale în ceea ce privește creșterea și îngrijirea păsărilor.
2. (1) Păsările trebuie să fie îngrijite de personal suficient, care deține cunoștințe adecvate, capabil:
 - a) să recunoască dacă păsările au sau nu o stare de sănătate bună;
 - b) să înțeleagă semnificația modificărilor intervenite în comportamentul păsărilor;
 - c) să aprecieze caracterul adecvat al mediului în ansamblu sau pentru sănătatea și bunăstarea păsărilor.
- (2) În situația în care păsările trebuie capturate, această operațiune se efectuează cu atenție și numai de către personal instruit și competent.
3. Personalul trebuie să fie responsabilizat să respecte pe întreaga perioadă de activitate productivă sau de viață a animalelor principiile și normele de protecție și bunăstare a animalelor, prin afișarea la loc vizibil și în puncte de interes de panouri cu restricții, măsuri speciale de bunăstare, proceduri de urgență etc.

EVIDENȚE

1. Proprietarul, deținătorul animalelor, administratorul sau medicul veterinar trebuie să păstreze o evidență a tuturor tratamentelor efectuate și a numărului de păsări moarte găsite la fiecare inspecție (registru de tratamente, registru de mortalități). În registrul de tratamente se vor menționa data efectuării tratamentului, medicamentele folosite și doza, grupul de păsări tratat și perioada de așteptare.

2. Proprietarul sau deținătorul ține, pentru fiecare adăpost al unei exploatații, un registru în care figurează:

a) numărul de pui introduși;

b) suprafața utilizabilă;

c) hibridul sau rasa din care fac parte puii, în cazul în care acestea sunt cunoscute;

d) la fiecare control, numărul păsărilor găsite moarte, indicarea cauzelor, în cazul în care acestea sunt cunoscute, precum și numărul păsărilor ucise sau sacrificate motivat;

e) numărul puilor care rămân în lot în urma înlăturării puilor în vederea vânzării sau sacrificării.

3. Pe lângă alte evidențe ținute în alte scopuri, la nivelul fermei trebuie să se mai găsească atestatele angajaților privind cursurile de creștere, protecție și bunăstare urmate, precum și evidența instructajelor cu personalul angajat privind protecția și bunăstarea animalelor.

4. Evidențele vor fi păstrate pentru o perioadă de cel puțin 3 ani și trebuie să fie puse la dispoziția autorității competente atunci când se efectuează o inspecție oficială sau la cerere.

5. Din evidențele trebuie să facă parte și următoarele:

5.1. suprafața halei de păsări,

5.2. numărul de pasari plasate în hală,

5.3.numărul de adăpători și de tăvițe de furajare din hală, respectiv spațiul de furajare/adăpare.

5.4.ținta parametrilor de calitate a aerului și nivelul temperaturii.

5.5.programul de lumina si regimul.

5.6.proceduri de urgență in caz de: incendiu, inundație, avarie a echipamentului, depășirea limitelor minime/maxime acceptabile a temperaturii.

ECHIPAMENTE MECANICE SAU AUTOMATE

1. Pentru buna funcționare și monitorizare a echipamentelor și instalațiilor trebuie să existe proceduri scrise, clare, simple, eficiente și cu finalitate pentru inspecția instalațiilor care trebuie efectuată de cel puțin o dată pe zi.
2. Administratorul fermei va afișa la loc vizibil datele de identificare ale persoanelor responsabile cu reparațiile și situațiile de urgență; totodată va afișa procedurile scrise despre modul de operare în caz de defecțiune.
3. Atunci când sănătatea și bunăstarea animalelor depind de un sistem de ventilație artificială, trebuie să existe un sistem de rezervă corespunzător care să garanteze reînnoirea suficientă a aerului, în eventualitatea defectării sistemului de bază.
4. Trebuie să existe sisteme de alarmă pentru avertizare în cazul defectării unui echipament de monitorizare a condițiilor de microclimat.
5. Utilajele folosite pentru igienizarea adăposturilor trebuie să fie într-o stare foarte bună de întreținere și igienă.
6. Toate suprafețele și echipamentele ce intra în contact cu puii trebuie aranjate și construite în așa fel încât să reducă la minimum riscul de accidente sau boli la pui.
7. Sisteme de alarma la nivelul halei pentru variații de temperatura, caderi de tensiune, în acest caz trebuie să existe sursa alternativă de curent pentru a asigura ventilația suficientă și intensitatea luminoasă necesară.
8. Toate echipamentele și alarmele trebuie reparate și testate de fiecare dată la începerea unui nou ciclu de producție;
9. Toate echipamentele folosite pentru creșterea puilor (furajare, adăpare, ventilație, guri de admisie, răcirea, încălzire) trebuie inspectate de două ori pe zi pentru funcționarea corectă iar pentru repararea defecțiunilor trebuie acționat imediat;

10. Instalatia electrică trebuie să fie: inaccesibilă pentru pui, bine izolată, izolată împotriva rozătoarelor.

PARAMETRII DE MICROCLIMAT DIN HALĂ ȘI AȘTERNUTUL

ILUMINATUL

1. În toate halele nivelul de lumină trebuie să fie suficient astfel încât, fiecare pui să aibă un orizont vizual suficient pentru deplasare și orientare către furaj și apă.
2. Intensitatea luminoasă urmărită este de 20 luchi, aceasta fiind necesară pentru a stimula un nivel de activitate al puilor și fără a crea probleme de sănătate și bunăstare.
3. Intensitatea luminoasă măsurată se poate reduce (la înălțimea capului pasării cu acordul medicului veterinar (vaccinări, lotizări, cântăriri, livrări către abator).
4. După 7 zile se introduce un program de lumină de 18 ore lumină și 6 ore întuneric, cu perioade alternative de lumină și întuneric.
5. Perioada minimă de întuneric continuu este de 4 ore., exceptând perioadele de semiîntuneric. Programul alternativ de lumină are efecte benefice asupra activității pasărilor .

VENTILATIA

1. Ventilația corespunzătoare în adăpost asigură un control al temperaturii, al umidității și calității aerului, deoarece acumularea de vapori de apă, căldură, gaze toxice și particule de praf poate cauza disconfort și stres puilor ceea ce predispune la apariția de boli și accentuarea unor probleme de sănătate.

2. Creșterea nivelului de amoniac apare mai frecvent în perioadele reci ale anului și, în special, dimineața.
3. Nivelul de amoniac nu trebuie să depășească 20 ppm, nivel care poate fi detectat olfactiv, iar la 25 ppm cauzează iritații ale pleoapelor, lacrimări, iritații nazale.
4. Nivelul de CO₂ nu trebuie să depășească 3000 ppm.
5. Umiditatea relativă medie măsurată în interiorul adăpostului timp de 48 de ore nu trebuie să depășească 70%, atunci când temperatura exterioară este sub 10°C.
6. Factori interni care influențează nivelul noxelor din adăpost: mărimea efectivului, greutatea păsărilor, rata de ventilație, temperatura în adăpost, nefuncționarea corespunzătoare a echipamentului tehnic de ventilație, calitatea așternutului.
7. Factori externi care influențează nivelul noxelor din adăpost: temperaturile exterioare scăzute sau crescute, vânt, precipitații.

TEMPERATURA

1. Temperatura interioară nu trebuie să depășească temperatura exterioară cu mai mult de 3°C, atunci când temperatura exterioară măsurată la umbră depășește 30 °C;
2. După primele 2 zile temperatura se reduce sub 30°C cu 2-3°C/săptămână până se ajunge la temperatura între 17 °C și 23 °C.
3. Puii de carne trebuie protejați față de temperaturi joase și stres termic.

ASTERNUTUL

1. Așternutul trebuie să îndeplinească următoarele calități: să fie uscat și friabil, să aibă o capacitate crescută de absorbție, să nu influențeze creșterea producției de noxe, să aibă un nivel scăzut de toxine și fungi, să nu producă leziuni puilor, să fie într-o cantitate suficientă;

2. În situația în care, pe anumite suprafețe, așternutul este ud datorită instalației de adăpare defecte, se va avea în vedere repararea acesteia și înlocuirea cu un strat de așternut uscat;
3. Așternutul se folosește doar pentru un singur ciclu de producție, re folosirea lui nefiind recomandată;
4. Înălțimea optimă a așternutului este de 50-75 mm pe timp de iarnă, respectiv de 20 mm pe timp de vară.

INSPECȚII

1. Tot personalul exploatației trebuie să se implice activ în respectarea normelor de biosecuritate, protecție și bunăstare și în depistarea oricăror semne de boală, cum ar fi: reducerea consumului de furaj și de apă, reducerea ratei de creștere în greutate, schimbarea culorii fecalelor, calitatea așternutului, reducerea activității puilor, deplasarea greoaie, creșterea procentului de păsări moarte, etc.

2. Apariția neuniformității păsărilor datorită competiției existente la nivelul liniilor de furajare și/sau adăpare, nivelul incorect al hrănitorilor, precum și diferiți factori de stres (iluminat insuficient-necorespunzător, zgomote puternice-persistente etc) pot duce la o serie de probleme privind bunăstarea acestora, de aceea este impetuos necesară identificarea și remedierea lor imediată.

3. Păsările moarte vor fi recoltate și înregistrate zilnic.

4. Puii la care încep să apară semne de boală datorită: evoluțiilor unor boli de altă natură decât cea infecțioasă, a condițiilor de management defectuos, competițiilor între pui în ceea ce privește hrănirea sau adăparea, trebuie separați și tratați corespunzător.

5. Puii care nu mai pot fi salvați sunt izolați și apoi uciși.

6. Fiecare semn de boală suspectat sau semnalat, fiecare modificare anatomo-patologică, trebuie considerat un semnal de alarmă, pentru a se lua măsuri corective prompte.

7. Fiecare efectiv de pasări se inspectează de 2 ori pe zi pe toată lungimea halei în dreptul liniilor de adăpare și furajare și pe la pereții externi.

8. Se urmăresc următoarele: comportamentul puilor, starea de sănătate, temperatura, intensitatea luminoasă, prezența și nivelul furajului în

hrănitivi, funcționarea liniilor de furajare, înălțimea liniilor de adăpare, funcționarea sistemului de ventilație; nivelul temperaturii și a noxelor.

PRINDEREA, INCARCAREA SI TRANSPORTUL PASARILOR

PREGĂTIREA PENTRU PRINDERE

1. Furajul trebuie eliminat complet cu maxim 12 ore înainte de momentul sacrificării pentru a reduce riscul contaminării cu fecale în abator. Această perioadă trebuie să includă prinderea, încărcarea, transportul și descarcarea păsărilor. Dacă perioada în care păsările nu dispun de furaj este prelungită atunci se va obține un randament scăzut datorită apei absorbite de la nivelul țesuturilor care se acumulează în tractusul digestiv. Incidența contaminării cu fecale poate fi de asemenea mărită, în cazul nerespectării perioadei anterior menționate.
2. Prezența fecalelor apoase la puii care urmează a fi sacrificați este un indicator că aceștia au fost ținuți o perioadă îndelungată de timp fără furaj.
3. Trebuie asigurat acces nelimitat la apă pe o perioadă cât se poate de mare, putând fi oprită numai în caz de necesitate.

PRINDEREA

1. Prinderea și manipularea produc un stres suplimentar broilerilor. Majoritatea cazurilor de respingeri în abator observate la sacrificare se datorează prinderii și manipularii păsărilor. Prinderea trebuie planificată și supervizată îndeaproape în toate etapele. Manipularea păsărilor, a utilajelor mecanice de prindere și a motostivuitoarelor trebuie efectuată de personal calificat și competent.
2. Mortalitatea în timpul prinderii și transportului nu trebuie să fie mai mare de 0.1%.

3. Înainte de începerea prinderii, se calculează timpul necesar pentru prinderea și transportul întregului lot și se corelează cu începerea sacrificării în abator.

4. De asemenea, se calculează numărul de cuști sau de cărucioare necesare pentru transportul păsărilor.

Toate echipamentele folosite (inclusiv mijloace de transport, cuști, rame de prindere și plase) trebuie să fie curat și în stare bună de funcționare. Cuștile stricate sau deteriorate pot leza păsările.

5. Toate liniile de furajare și adăpare se ridică la un nivel de aproximativ (doi metri), pentru a evita obstrucționarea păsărilor sau a personalului.

6. În halele mari păsările se pot separa în țarcuri pentru a evita aglomerarea acestora.

7. Oricând este posibil se reduce intensitatea luminoasă în timpul prinderii pentru a reduce stresul. Pentru prinderea în timpul nopții, ceea ce este de preferat, intensitatea luminoasă din hală trebuie redusă la minim. Pentru prinderea în timpul zilei intensitatea luminoasă trebuie redusă cât se poate de mult. În toate cazurile intensitatea luminoasă trebuie să fie suficientă ca să permită o prindere corectă și în siguranță a păsărilor. S-a demonstrat că lumina albastră este cea mai indicată pentru acest lucru. Cele mai bune rezultate sunt obținute atunci când păsările sunt lăsate să se liniștescă după ce intensitatea luminoasă a fost diminuată.

8. Păsările trebuie prinse și ținute de jarete și nu de altă regiune anatomică, pentru a micșora disconfortul și a limita mișcările.

9. Păsările trebuie puse cu grijă în cuști sau module, încărcându-le de sus în jos.

10. Cuștile sau modulele nu trebuie niciodată umplute excesiv. În urma încărcării excesive a cuștilor/modulelor poate rezulta supraîncălzire, stres și mortalitate ridicată. Numărul de broileri pe cușcă sau modul trebuie redus în perioada caldă.

11. La sosirea în abator, se folosesc ventilatoare și pulverizatoare pentru a menține o temperatură adecvată a păsărilor în timpul așteptării pentru procesare.

12. Stresul datorat căldurii se instalează foarte rapid atunci când mijlocul de transport staționează, mai ales în sezonul cald sau când trailerul nu este echipat cu ventilatoare. Descărcarea păsărilor la abator trebuie efectuată fără întârziere. În sezonul rece, mijlocul de transport trebuie acoperit pentru a micșora curenții de aer din timpul transportului.

TRANSPORTUL CĂTRE ABATOR

(1) Păsările trebuie să fie transportate cu mijloace de transport înregistrate/autorizate sanitar - veterinar, dotate cu cuști de transport care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă o deschidere suficientă de largă pentru a reduce riscul de rănire a păsărilor;

b) să fie suficient de rezistente ca să suporte greutatea păsărilor și construite în așa fel încât păsările să nu poată scăpa și să preîntâmpine crearea de leziuni la cap, picioare sau aripi;

c) să permită inspecția păsărilor și menținerea unei ventilații adecvate pentru păsările din interior;

d) să fie securizate pentru a se preveni deplasarea lor în timpul transportului; de asemenea, trebuie astfel fixate încât să permită circulația aerului printre acestea;

e) înălțimea cuștilor de transport variază în funcție de greutatea păsărilor astfel:

1. pui de aproximativ 1 kg: 20-23 cm;

2. pui între 1-4 kg: 24-33 cm.

(2) Pentru transportul păsărilor se vor asigura următoarele suprafețe minime:

Greutate în kg	Suprafața în cm ² /kg
< 1,6	180 – 200
1,6 – < 3	160
3 – < 5	115
> 5	105

Aceste valori pot varia în funcție nu numai de greutatea și talia păsărilor, dar și de condiția fizică a acestora, condițiile meteorologice și durata preconizată a călătoriei.

METODE DE UCIDERE A PUIILOR IN ADAPOST

Metoda de ucidere recomandată pentru puii de carne este dislocarea cervicală.

1. Descrierea metodei:

Presupune întinderea și răsucirea manuală sau mecanică a gâtului, provocând astfel ischemia cerebrală.

Dislocarea cervicală manuală se execută după cum urmează:

-se prinde pasărea cu o mână de jarete și se întoarce cu capul în jos, luând ca suprafață de sprijin coapsa piciorului

-cu primele două degete ale mâinii libere se apucă capul, imediat înapoia zonei occipitale(degetul cel mare va fi sub cioc)

-se apăsă pe gât cu prima încheietură a celor două degete, concomitent cu tragerea capului spre spate

-la păsările de mărime medie creierul poate fi separat de coloana vertebrală prin apucarea bazei craniului cu o mână și baza gâtului cu cealaltă mână, iar apoi se trage rapid și ferm în direcții opuse cu o mișcare puternică de desprindere bruscă.

3.Cerințe specifice:

Această metodă nu se va utiliza ca procedură de rutină, ci numai în cazul în care nu sunt disponibile alte metode de ucidere

Dislocarea gâtului va fi realizată numai de către personal calificat.

Dislocarea gâtului se realizează printr-o mișcare bruscă și hotărâtă.

4.Avantaje:

Metoda este rapidă și eficientă când este executată corect.

Procedura aceasta de ucidere poate fi luată în considerare în cazul focarelor de boală, deoarece poate fi omisă sângerarea

5.Dezavantaje:

Metodele sunt folosite numai pentru uciderea unui număr mic de păsări.

Este nevoie de personal instruit,

Nicio persoană nu va ucide prin dislocare cervicală manuală mai mult de 70 de păsări pe zi.

MUTILARI

1. Sunt interzise toate intervențiile chirurgicale efectuate în alte scopuri decât cele terapeutice sau de diagnostic, care provoacă vătămarea ori pierderea unei părți sensibile a corpului sau alterarea structurii osoase;
2. Este permisă debecarea, atunci când sunt epuizate toate măsurile pentru prevenirea picajului și canibalismului. Debecarea se efectuează asupra puiilor care au mai puțin de 10 zile, la recomandarea și sub supravegherea medicului veterinar și numai de către persoane instruite;
3. Autoritatea competentă poate autoriza castrarea puiilor, care se realizează sub supravegherea medicului veterinar de persoane instruite.